

Miserend

Klotildliget:

január 25. vasárnap

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Jón 3,1-5.10;</i>	
<i>1Kor 7,29-31;</i>	
<i>Mk 1,14-20</i>	

január 27. kedd

január 29. csütörtök

január 31. szombat

február 1. vasárnap

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>MTörv 18,15-20;</i>	
<i>1Kor 7,32-35;</i>	
<i>Mk 1,21-28</i>	

Piliscsaba:

február 1. vasárnap

Piliscsaba:

január 25. vasárnap

ünnepi szentmise	11 óra
január 26. hétfő	17 óra
január 30. péntek	17 óra
január 31. szombat	17 óra
február 1. vasárnap	17 óra
ünnepi szentmise	11 óra

Ma délután 16 órakor kezdődik a Béthel központban az ökumenikus imahét befejező alkalma.

A Prohászka imaszövetség tagjait és a papi hivatásokért velük imádkozni kívánókat szeretettel várjuk imaórára, kedden 16:30-ra, a Nagyboldogasszony ház kápolnájába.

A Klotildligeti templomban csütörtökön 17 órakor ministránspróbát tartunk.

Január 31-én az esti szentmisét követő 20 percben zsolozsma-imádságra várjuk testvéreinket.

Előre jelezzük, hogy február 2-án Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét üljük, amely egyben a megszentelt élet napja. Püspök atya szeretettel várja a szerzeteseket, a lelkeségi mozgalmak és a családközösségek tagjait a Székesfehérvári bazilikába, a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmisére. Amennyiben valakinek az utazásban segítségre van szüksége, jelezze a plébánosnál!

Előre jelezzük, hogy február 14-én szombaton egyházmegyei ifjúsági farsang lesz, a székesfehérvári Szent István Művelődési Házban. A plakát a falijúrágon megtalálható.

Heti imaszándék

Imádkozunk, hogy az erőszak és a félelem hatalmát az evangéliumi szeretet és bölcsesség eszközeivel sikerüljön legyőzni Európában, az egész világon - és a szívünkben.

Aki elhagyja ...

„**I**me, mi mindent elhagytunk.”
 „Akkor felelvén Péter, mondá neki: Íme, mi mindent elhagytunk, és téged követtünk; mi lesz hát velünk?” [Mt 19,27]. „Mindent elhagytunk” – mondja Péter – haláskunyhót, hálót, sajkát, mindent. Nem gazdagságot, állást, rangot, de azt, ami szabadságunkban, hozzád való közeledésünkben, veled való egyesülésünkben akadályozhatott volna. Mi lesz tehát velünk? Királyok leszte, és világot ítélték! Mindenről lemondani nagy tett; aki ezt megteszi, megdicsőül, megítéli s megszégyeníti a röghöz, ingerekhez, élvezetekhez tapadt világot. – Le kell mondanom 1. mindarról, ami bűnre visz és csábít; 2. az önmegtagadást azzal a szándékkal kell gyakorolnom, hogy az a lelkeséget, a szabadságot, az Istenhez való közeledést mozdítsa elő bennem. Az önmegtagadás fokain közeledünk Istenhez, ezek a mi királyi székünknek lépcsői. Menjünk bizvást föl rajtuk.
 „Jézus pedig mondá: Bizony mondom nektek, hogy ti, kik engem követtetek... és mindaz, ki elhagyja házát, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy fiát, vagy szántóföldjét az én nevéért, százannyit nyer, és az örök életet fogja bírni.” Nemcsak apostoloknál, hanem mindenkinél sürgeti az evangélium a

lemondást s az odaadást Istenért. – Jó a lemondás; a szakítás a földdel a nagy lelkek útja; ezt ki nem törülhetjük az evangéliumból. – Szülő, férj, feleség, tán zokon veszik, kíméletleneknek nezik Krisztus e kijelentéseit, de ne ütközzenek meg ezen; testben hozunk áldozatot lélekért; életben, egészségben, vagyonért, tudásért, tehát ugyancsak a tökéletességért. – Ne higgyünk a lágymeleg csitítónak, kik elidegenítenek az áldozatos iránytól; ne hallgassunk a szírénekre, szentimentális idealistákra, kik arra buzdítanak, hogy „éljük ki magunkat”. Nincs lelki műveltség erő s áldozat nélkül. Az élvezetvágy a népek elfajulását vonja maga után. Elsősorban tehát ennek letörésére nevelem magamat.

A szebb, nemesebb élet még inkább sürget áldozatokat. Hozzuk meg ezeket mély átérzésével annak, hogy Istenért hozzuk, a Fölség kedvéért. Ez a mi dicsőségünk, ha dicsőségére valamit adhatunk, vagy tehetünk; nagy a mi tartozásunk; örüljünk, ha hálaból neki valamit följajánlhatunk; rémes a mi adósságunk; érezzük magunkat boldogoknak, ha engesztelésül valamiről lemondhatunk. Mit nem tennék én is Krisztus véérért, a kegyelemért, Krisztusnak hasonlóságáért?!

(Prohászka: ÖM, 6:262; 333)

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlo@gmail.com

Audencia

Kedves testvérek, jó napot kívánok! Ma, a múlt heti Srí-Lankai és Fülöp-szigeteki apostoli útról szeretnék beszélni. Néhány hónappal ezelőtti koreai látogatásom után, újra Ázsiába, a kulturális és vallási hagyományokban gazdag kontinensre utaztam. Az utazás mindenekelőtt örömteli találkozás volt azokkal az egyházi közösségekkel, amelyek ezekben az országokban tesznek tanúbizonyságot Krisztusról, én pedig megerősítettem őket a hitben, és missziós munkájukban. Mindig a szívemben fogom őrizni a néhány esetben óceán méretű tömeg ünnepi fogadtatását, mely a látogatásaimat kísérte. A béke érdekében vallásközi párbeszédre bátorítottam őket, továbbá az ott élő embereknek az egység és a társadalmi fejlődés felé vezető út fontosságát hangsúlyoztam, főként a családok és a fiatalok főszerepét.

Srí-Lankai tartózkodásom csúcspontja a nagy misszionárius, Vaz József szentté avatása volt, aki gyakran titokban szolgáltatta ki a szentségeket a híveknek, vallási és társadalmi megkülönböztetés nélkül segítette a rászorulókat. Szentségének és felebaráti szeretetének példája továbbra is ösztönzést ad a Srí-Lankai egyháznak. Vaz Szent Józsefet példaként állítottam minden keresztény számára, hogy állhatatossággal és alázatossággal terjeszsek egy sokvallású környezetben az evangélista megmentő igazságát mások felé.

Srí-Lanka gyönyörű természeti adottságokkal rendelkező ország, melynek

népe a hosszú és drámai polgárháborús konfliktus után éppen az egység újjáépítésén dolgozik. A kormányzati hatóságokkal való találkozásom során a párbeszéd, illetve az emberi méltóság tiszteletének fontosságát hangsúlyoztam, kérve mindenki erőfeszítését, hogy alkalmas megoldásokat találjanak a kiengesztelődésre és a köz javára.

A különféle vallásoknak jelentős szerepük van ebben a tekintetben. A vallási vezetőkkel való találkozóim megerősítették a már eddig is meglévő jó kapcsolatokat. A különféle vallási hagyományok között meglévő együttműködést azért is akartam előmozdítani, hogy a megbocsátás balzsamával gyógyíthassuk mindazokat, akiket az elmúlt évek szenvedései sújtottak. A Madhui Miasszonyunk kegyhelyén tett látogatásom központi témája a kiengesztelődés volt. Ez a hely nagyon népszerű a tamil és a szingaléz lakosság körében, de más vallások hívei is szívesen elzarándokolnak ide. Arra kértem a Szűzanyát, hogy közbenjárásával nyerje el a Srí Lanka-i nép egységét és békéjét.

Srí Lankából a Fülöp-szigetekre, Ázsia legjelentősebb katolikus országába utaztam, ahol az ország az evangélium megérkezésének ötödik centenáriuma emlékezik. A Fülöp-szigeti emberek világszerte közszeret mély hitükről, vallásosságukról és lelkesedésükről, még a diaszpórákban is. Az ország vezetőivel való találkozás, valamint az imádkozás és az óriási tömeg előtt tartott szentmise során, az evangélium

örök termékenységet hangsúlyoztam, és azt a képességét mellyel olyan társadalmat hoz létre, amelyben mindenki méltósággal rendelkezik.

A látogatásom legfontosabb célja, amiért úgy döntöttem, hogy a Fülöp-szigetekre utazom az volt, hogy kimutassam közelségemet azon testvéreim és nővéreim iránt, akiket a Yolanda tájfun pusztítása sújtott. Tacloban-ba, a leginkább tájfun-sújtotta térségbe utaztam, hogy tisztelegjek a helyi lakosság hite és az újrakezdettség nagysága előtt. Tacloban-ban a mostoha időjárási körülmények sajnos egy fiatal önkéntes lány, Kristel halálát okozták. Majd megköszöntem azt a rengeteg segítséget, mely a világ minden tájáról érkezett a szükségben lévő emberek megsegítésére. Isten, kereszten megnyilvánult szeretetének ereje, nyilvánvalóvá lett azokban a sötét napokban az adakozásban és az áldozathozatalban.

A családokkal és a fiatalokkal való találkozásaim adták Manilában a Fülöp-szigeteki látogatásom legjelentősebb pontjait. Az egészséges családok alapvető szerepet töltenek be a társadalom életében. Vigasztaló és reményt keltő látni azt a rengeteg családot, melyek Isten igaz adományaként fogadják a gyermekeket. Ők tudják, hogy minden gyermek egy áldás.

Hallottam, amint egyesek azt mondták, hogy a szegénység okai a sokgyermekes családok és a rengeteg gyermek születése. Szerintem ez felületes vélemény. Mondhatom, mindnyájan azt mondhatjuk, hogy a szegénység alapvető oka a gazdasági rendszer, mely kivette a központból az embert és helyébe a pénzt tette, egy olyan gazda-

sági rendszert teremtve, mely kizárja, mindig kirekeszti a gyermekeket, az időseket, a fiatalokat, a munkanélkülieket, és így megteremt a selejt kultúráját. Hozzászoktunk a kiselejtezett emberek látványához. Ez az igazi oka a szegénységnek és nem a nagycsalád. Szent Józsefre utalva, aki az országban hatalmas tiszteletnek örvendő Szent Kisdéd, Santo Niño oltalmazója volt, emlékeztettem őket arra, hogy mennyire fontos a számos nehézséggel küszködő családok védelmezése annak érdekében, hogy tanúságot tudjanak tenni a család szépségéről. Szükség van arra, hogy megvédjük a családot az új gyarmatosító ideológiáktól, akik merényletet hajtanak végre a család identitása és küldetése ellen.

Nagy öröm volt számomra a fiatalokkal találkozni, meghallgatni reményeiket és aggodalmaikat. Arra bátorítottam őket, hogy járuljanak hozzá a társadalom megújításához, különösen is a szegényeknek nyújtott szolgálat, és a természeti környezet megóvásán keresztül.

A szegények gondozása életünk, és keresztény tanúságtételünk alapvető eleme, melyre látogatásom során is felhívtam a figyelmet. Utasítsuk el a korrupció minden formáját, mert a korrupció meglopja a szegényeket. Mi pedig építsük a tisztesség kultúráját. Hálát adok Istennek a Srí-lankai és Fülöp-szigeteki apostoli útért. Isten áldja ezt a két országot, és erősítse meg a keresztények hitét az evangélium üzenetében, a megváltásban, a megbékülésben és a Krisztussal való közösségben.

elhangozott Ferenc pápa 2015. január 21-i audenciáján